

Polis ve Hapishaneler: Reformist İllüzyonlar ve Devrimci Çözüm

21.07.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları, George Floyd Protestoları Üzerine • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın çevirisini aktardığımız aşağıdaki makalesi 20 Temmuz 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/657/bob-avakian-police-prisons-reformist-illusions-revolutionary-solution-en.html>

Kurumsallaşmış beyaz üstünlenmeciliğine ve polis terörüne karşı başkaldırı sürecinde polisin “fonlanmasına” son verilmesi ve hatta polisin “dağıtılması” -yani mevcut polis kurumunun farklı bir güçle, şu an polis terörünün hedefinde olan halkın doğrudan kendi sosyal ihtiyaçlarını karşılamaya odaklanacak, buna eşlik edecek bir güçle değiştirilmesi- şeklindeki düşünceler “çözüm” olarak öne sürüldü. Ancak, bizzat bu aynı sistem içinde kurumları, öncelikleri ve fonları değiştirme fikri; polis vahşeti ve cinayetlerine son vermenin bir yolunu ve aynı zamanda insanların sürekli şiddetle birlikte -polis uyguladığı şiddet ve halk içindeki şiddet, özellikle de şehirlerdeki gençler arasındaki şiddet- mağruz kaldıkları ayrımcılık ve yoksulluk koşullarının üstesinden gelmeyi gerçekten temsil ediyor mu?

Hayır. Gerçekte bu fikir (polis “fonlarını kesmek” veya polisi “dağıtmak” ve finansman gibi önceliklerin yerini değiştirme vb.) ele aldığı iddia ettiği problemleri çözmeyecek ve çözemeyecektir. Bu kapitalizm-emperyalizm sistemi altında olmayacak ve olamayacak bir şeydir.

İşin aslı bu tehlikeli *bir yanılsamadır -ya da yanılgıdır-* ki bu da halkı moral bozucu bir çıkmaz içinde ideolojik açıdan silahsızlanmaya yönlendirir. Bunun nedeni de bizzat bu sistemin temel doğası, işleyişi ve gereksinimleridir. **Polis terörünü sonlandırmak için polis terörüne ihtiyaç duyan sisteme bir son vermeniz gerekir.**

Şimdi bunun niçin doğru olduğuna bakalım.

Bu Sistemin “Öncelikleri” Sistemin Temel Doğası ile Belirlenmektedir

Bu meseleyi düşününce, ABD'nin Vietnam'daki emperyalist savaşına karşı kitle hareketinin, perişan durumdaki “Komünist Parti” gibi grupların (aslında gerçek komünizm veya gerçek devrim ile ilgisi olmayanların) “İş İçin Para Ayrılsın, Savaş İçin Değil!” şeklindeki taleplerini anımsıyorum. Bu durumda belirtmek gerekir ki, ABD emperyalistlerinin Vietnam'da savaş yürütmesinin nedeni, bu ülkede işsiz insanların olmasıyla aynı şeydi: her ikisi de bu sistemin temel doğasından, işleyişinden ve gereksinimlerinden, yani kapitalizm-emperyalizmden kaynaklanıyordu.

Bu ülkede insanlar işsiz kaldılar çünkü bu ülkeyi yöneten kapitalistler tarafından yeterince kârlı bir şekilde kullanılmıyorlardı (ya da bu kapitalistlerin sadece bu ülke içinde değil, uluslararası ölçekte diğer kapitalistlerle kıran kırana rekabetinde karşılaştıkları baskılar göz önüne alındığında) kârlı bir şekilde istihdam edilemiyorlardı - sömürüyorlardı. Bu ülkedeki birçok işçinin yerini alacak teknolojiyi tanıtmak ve aynı zamanda dünyanın diğer bölgelerinde özellikle de Latin Amerika, Afrika, Orta Doğu ve Asya'nın Üçüncü Dünya'da) daha düşük ücretlerle insanları sömürmek ve Vietnam'da savaş yürütmek, bu sistemi yönetenlerle aynı temel zorunluluğun bir parçasıydı, bunlar daha kârlıydı ve kapitalistlerin rekabetçi baskısına uyuyordu. Bu durumda, dünyadaki hakim konumlarını korumak için dünyanın stratejik bölümlerini kontrol etme ihtiyaçları vardı. Bu ülkenin kapitalist-emperyalist yöneticilerinin “önceliklerini değiştirmeleri” -Vietnam'daki savaşlarını sona erdirmek ve bu ülkedeki işsiz insanlar için iş yaratmak için parayı kullanmak- gerçekte onların temel ihtiyaçlarına ve çıkarlarına karşıydı. [1]

Ve aynı temel nedenlerden dolayı, polisin bu sistem altında “fonlanmaması” veya gerçekten “dağıtılması” (ya da temel rolünün değiştirilmesi) yani mevcut polis kurumunun farklı bir güçle, şu an polis terörünün hedefinde olan halkın, kendi sosyal ihtiyaçlarını karşılamaya odaklanacak, buna eşlik edecek bir güçle değiştirilmesi durumu olmayacak bir şeydir.

Gerçek şu ki, şehirlerdeki sosyal programlar için büyük miktarlarda para tahsis edilmesi bile, kölelik, ötekileştirme ve süregelen ayrımcılık yoluyla onlarca yıldır, arada geçen kuşaklara rağmen milyonlarca insanın baskıdan kaynaklanan umutsuz koşullarının üstesinden gelememiştir. *Irkçı Baskı Bitebilir – Ancak Bu Sistem Altında Değil!* makalemde belirttiğim gibi;

Herhangi bir politikacının (“liberal” ya da Trump gibi açık faşist) söyleyebilmesine rağmen, bu sistemin “kendini tersine çevirmesinin”, sanayinin büyük bir bölümünü içerdeki şehirlere geri getirmesinin ve zor durumdaki insanlar için “asgari bir ücretle” anlamlı bir istihdam sağlamanın bir yolu bulunmamaktadır. Hükümetin bunu yapmaya çalışmak için “siyasi iradesi” olsa bile, bunu yapmak (yani milyonlarca eski işsizsin veya “tam olarak çalışamayan” insanın “asgari bir ücretle” istihdam edilmesi durumu) Amerikan kapitalistlerinin küresel ekonomideki rekabetçi konumlarını ciddi şekilde baltalayacaktır. Ve eğer aynı zamanda, tarihsel olarak evrimleşmiş beyazların üstünlüğünü savunan tüm ilişkileri ciddi bir şekilde aşmaya çalışırlarsa, bu durum “ülkeyi bir arada tutan” bütün toplumsal “bağlar” bozulabilir. [2]

Bu sistemin koşulları ve yönetici sınıfının bakış açısından, ülkede kenar mahallelerde yaşayan halk kitlelerin ezilmesinin ve yoksulluk koşulların -ve bunun içinde gömülü olan eşitsizliklerin- üstesinden gelecek devasa “toplumsal kargaşalar”, “Amerikan sermayesinin” rekabetçiliğine ciddi zarar verecektir. Ve bu durum kendileri açısından son derece yıkıcı ve mantıksız olacaktır. **İşte bu yüzden bu sistem altında bu olmayacaktır.**

Polis Terörü Var, Çünkü Bu Sistem Polis Terörüne İhtiyaç Duyuyor

Giderek artan sayıda kişi, bu ülkedeki beyaz üstünlüğünün kuruluşundan itibaren bu sistemin içinde yerleşik olduğuna dair temel bir fikir edinmeye başladı.

Çeşitli yazılarımda (ve yakın dönemdeki “Irkçı Baskı Bitebilir – Ancak Bu Sistem Altında Değil” içinde) Siyahi halka (ve aynı zamanda Latinolara ve Amerikan Yerlilerine) yönelik baskısının bu sistem altında niçin ortadan kaldırılamayacağını, bunun ırkçılık ve kapitalizmin “zehirli bileşiminin” bir sonucu olarak niçin ortadan kaldırılması gerektiğini bilimsel ve derinlikli bir şekilde analiz ettim. Ve bu durum, polisin ezilen halk kitlelerini terörize etmeden ve açıkça halkı katletmeden işlev göremeyeceğinin, kelimenin tam anlamıyla “dağıtılamayacak” olmalarının ya

da temelde “reform” edilememelerinin de esas nedenidir.

Bu sistemin yönetici güçleri, ırkçı baskıyı şiddetli bir şekilde dayatmak için oldukça önemli olan böylesi bir vahşi polis gücüne ihtiyaç duymaktadır. Bu sistem halk kitleleri ile egemen sınıf arasında ve bizzat halk kitleleri arasındaki toplumsal bölünmelere ve çatışmalara dayanır; ve sürekli olarak bunları ortaya çıkarır. Bazı durumlarda sistemin “istikrarını” tehdit eden boyutlara erişebilen, şiddet ve “kaos” potansiyeli olan ve sıklıkla ortaya çıkan çatışmalardır bunlar. Kapitalist yönetici sınıf, bu çatışmaları kontrol altına almak, bunları yönetmek ve bu çatışmalar ivedi veya potansiyel olarak “yerleşik düzeni” tehdit eden bir şiddete veya “kaosa” dönüştüğünde onları zorla bastırmak için -polis (ve aynı zamanda ordu gibi)- örgütlü şiddet uygulayan bir güce ihtiyaç duyar. Bunun nasıl yapılması gerektiğine dair bazı detaylar üzerine aralarında gerçek ve bazı yönlerden oldukça keskin farklılıklar olsa da, tüm yönetici sınıf bu ihtiyaç doğrultusunda temel bir mutabakata sahiptir; çünkü bir kez daha bu durum *mevcut sistemin temel doğası ve gereksinimlerinden kaynaklanır ve bunlara karşılık gelir*.

Bu toplumda ciddi bir çelişki de -bu sistemin kendisinin “işleyişinin” sonucudur, fakat aynı zamanda sistemin yönetici sınıfı için gerçek sorunlara neden olur- ezilenler arasında etkin bir şekilde düzenli “kayıtlı ekonominin” dışına sürülmüş ve bu sistem koşulları altında suçun kendileri açısından tek yol olarak görüldüğü çok sayıda insanın olmasıdır. Bu durum tüm risklerine rağmen bazıları için hayatta kalmanın tek yoludur. Bunun yürekleri burkan bir parçası da şehirlerde çok sayıda ezilen gencin birbirini öldürmesi gerçeğidir. Özellikle de bu günlerde, “Siyahların kendi arasında” şeklinde tanımlanan suçlara ilişkin devamlı olarak anıran tüm bu faşistler bulunmaktadır. Bu ırkçılar tam bir ikiyüzlüdür: Siyahi halk kitlelerinin yaşadığı dehşetler hakkında hiçbir şeyi umursamazlar ve yalnızca dikkat dağıtmak veya durumu haklı çıkarmak için Siyahilere karşı polis terörü ve cinayetlerinde “Siyahların kendi arasındaki” suçları gündeme getirirler. Siyahilerin, polis tarafından gerekli bir şiddetle kontrol altında tutulması gereken “bir grup hayvan” oldukları şeklindeki “mesajı” ortaya atarlar. Ancak gerçek şu ki, Siyahilerin ve özellikle de gençlerin birbirlerini öldürmeleri oldukça gerçek ve ciddi bir sorundur, ve bu durum devamlı ortaya çıkmakta ve süregiden bir şekilde devam etmektedir; tüm bunlar bütün bu koşullara (ve düşünce biçimlerine) gerçekten son vermek isteyenler için derin bir ızdıraptır.

Bu korkunç durumdan çıkmanın yolu, bu gençliğe karşı polis (veya Ulusal Muhafız ya da ordu!) tarafından daha fazla terör uygulamak ya da sadece şiddeti durdurmak için onlara vaaz vermek değil, giderek artan sayıda insanın bu sisteme bir son vererek ezilen koşullarına ve tüm baskıları ortadan kaldırmayı amaçlayan bir devrime kazanmaktır.

Fakat elbette, suç sadece kenar mahallelerdeki bazı insanlar tarafından işlenmemektedir. Şiddet içeren suçlar da dahil olmak üzere suçlar, bir bütün olarak toplumun önemli bir fenomeni ve sorunudur; toplum sömürü ve baskı ilişkileri ve bunların ortaya çıkardıkları bölünmeler ve çatışmalarla belirlendiği sürece bu durum devam edecektir - bütün bunlar, “sen de kapmalısın” ideolojisiyle (düşünce tarzıyla) ve bu toplumda yaygın olarak ve en üstten en alta kadar teşvik edilen “başkalarının pahasına da olsa kendi çıkarının peşinde koş” ideolojisi ile güçlendirilmektedir.

Ve işte burada ağır bir çelişki bulunur: Böylesi bir toplumda, bir yandan polis suçları sadece yönetici sınıf için değil, toplum ve genel olarak halk için çok daha büyük bir sorundur; öte yandan, polis kanunları “titizlikle” dayatmaya yönlendirilmekte, ve **suç durumu** halk kitlelerinin çeşitli bölümlerini, özellikle de varlıkları bu sistem altında sistematik bir ayrımcılığa, baskıya, mahrumiyete dayanan, bu sisteme doğrudan tehdit olarak görülen Siyahi halkı (ve diğerlerini) terörize ederken “meşrulaştırma” amacıyla kullanılmaktadır. Bu sistem altında bu durumdan çıkış yolu bulunmamaktadır.

Esas noktayı özetlemek gerekirse: ***Toplum, sömürü ve baskı içeren ve şiddet içeren suçlar da dahil olmak üzere uzlaşmaz çatışmalar ve şiddete yol açan ilişkiler üzerine kurulduğu müddetçe, -başka bir deyişle, bu kapitalizm-emperyalizm sistemi toplumun işleyişine ilişkin koşulları yönetmeye ve belirlemeye devam ettiği müddetçe- “düzeni” korumak ve bu sistemin temel doğası ve gereksinimlerine uygun koşulları ve ilişkileri uygulamak için, şiddet ve terör kullanan bir polis gücü kalmaya devam edecektir. Hiçbir yanılısama ya da iyi niyet temennisi bu gerçeği değiştiremez.***

Aynı şey hapisanelerin varlığı ve rolü için de geçerlidir.

Bu sistem altında, cezaevleri asla ortadan kaldırılamaz veya şu anda yaptıkları şeyden temelde farklı bir rol oynayamazlar: kontrol ve evet terör; halk üzerinde (hem hapisanede olanlar, hem de potansiyel olarak hapisanenin kendileri için bir gerçek ve olasılık olduğu şu anki insanlar için) “bu sistemin işleyiş düzenine” bir şekilde bir tehdit oluşturanlar açısından, “yıkıcı siyasi faaliyetler” veya “yaygın suçlar” ya da yalnızca sömürü koşullarının kendisi nedeniyle, bütün bunların isyana yol açması ihtimali ve sistem açısından potansiyel bir tehdit oluşturmasından ötürü cezaevleri ortadan kaldırılamaz.

Bu temel nedenlerden ötürü, bu sistem altında iktidar koltuklarını elde eden ve bunun içinde kalan politikacılar, gerçekte polisin (veya hapisanelerin) temelden farklı bir şey yapmasını sağlayacak politikaları asla kabul etmeyeceklerdir. Birisi “polisin rolünün yeniden belirlenmesi” (ya da “hapisanelerin kaldırılması”) platformuna seçilse bile bu kurumların temel işlevlerini ve şiddetli baskı ve kontrol güçlerini -ki temel rolü ve “misyonu” yasaları uygulamak ve bu sistemin düzenini korumaktır- zayıflatma konusunda ciddi bir hayal kırıklığına uğrayacak, bu çabalarında başarısız olacak ve ciddi değişiklikler yapma girişimlerinden uzaklaştırılacaktır. İster daha açık biçimde aşırı biçimlerde (Trump/Pence rejimi ve Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen faşist programda olduğu gibi) olsun; isterse küçük ve nihayetinde anlamsız reformlarla (yönetici sınıfın Demokrat Parti tarafından temsil edilen “ana akım” bölümünde olduğu gibi) olsun durum böyledir.

Bu tür platformları destekleyen politikacıların başarısız olmalarının nedeni, sadece “eski statükonun” “modası geçmiş” ve “zamanın gerisinde kalmış” temsilcileri tarafından sayıca fazla olması değildir. *Daha temelde, bu sistemin bu kurumlar (polis ve hapisanelerin) bu baskıcı işlevleri gerektiği kadar acımasız ve şiddetle yerine getirmezse işleyemeyecek -dağılacak ve yıkıcı bir kaosla karşılaşacak- olmasıdır.*

Bu sistem; yalnızca bazılarının, hatta pek çok kişinin istediği için olduğundan daha fazla “zorlanamayacak” bir sistemdir. Bu sistem yalnızca temel doğası, *gereksinimleri ve dinamikleri* doğrultusunda işleyebilir. İşleri bu sistem altındakinden temelden farklı bir şekilde -onun temel doğasına ve gereksinimlerine karşı bir şekilde- yürütmek isteyen her kim olursa, er ya da geç (çoğunlukla da kısa bir süre içinde), bunun *imkansızlığı* kendisine zorla hatırlatılacaktır.

Bununla birlikte, tüm bunlar sona erdirilebilir - fakat bu sistem altında değil; tüm sistemi ortadan kaldırmak ve kökten farklı ve çok daha iyi bir sistemi hayata geçirecek bir devrim yoluyla hayata geçirilebilir.

Devrim: Kökten Farklı Bir Toplum, Kökten Farklı Bir Kamu Güvenliği

Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa'da belirtildiği gibi -bu, kökten farklı ve özgürleştirici bir toplum için kapsamlı bir vizyon ve somut bir plandır- bu yeni sosyalist toplumda hâlâ kamu güvenliği yasalarına ve kurumlarına (ve silahlı kuvvetlere) ve hapisanelere ihtiyaç duyulacaktır, çünkü (mevcut emperyalist ve diğer gerici hükümetlerden ve dünyadaki güçlerden gelen tehditlere ek olarak) sosyalist toplumun içinde -şiddet içeren çatışmalar da dahil olmak üzere- çeşitli çatışmalara yol açan çelişkiler varolmaya devam edecektir. "Yaygın suçlar" artık büyük bir toplumsal sorun olmayacak olsa da, bu tür suçları ortadan kaldırmak henüz mümkün olmayacaktır. Cebren eski topluma geri dönmeyi arayacak güçler olacak ve bu süreçte mağlup edilmeleri gerekecektir. Ancak halkın haklarını çiğneyen ve nüfusun tüm kesimlerini terörize eden polise gerek kalmayacak ve böylesi bir durum hoş görülmecektir. Ve aslında bu tür eylemlerin bizzat kendileri, yasanın ihlali anlamına gelecek ve yasalar uyarınca cezalandırılacaktır. Kamu savunma ve güvenlik kurumlarını yönlendiren temel amaçlardan biri, temel amaçlarından birinin bu yeni sosyalist toplumdaki insanların muhalefet ve protesto hakkı da dahil olmak üzere halkın tüm haklarını korumaktır. Yeni sisteme karşı çıkma ve eski, sömürücü topluma geri dönme hakkı bile, şiddet içermediği sürece korunacaktır.

Hapishanelerle ilgili olarak, burada atıfta bulunulan nedenlerden (ve *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa'da* daha ayrıntılı olarak bahsedilir) ve ciddi hukuk ihlallerine karşı bir süre daha gerekli olacaklardır. Fakat hapishaneler de bu yeni toplumda kökten farklı olacaktır. Tutuklu bireylere karşı (ve bir bütün olarak toplumda) herhangi bir işkence uygulaması ve her tür acımasız ve olağandışı ceza yasadışı kabul edilecek ve yasaklanacaktır. Bu Anayasanın açıkladığı gibi, belirli suçlardan hüküm giymiş ve hapsedilmiş kişilerle ilgili temel yönelim; böyle bir Anayasa'da belirtilenlere aykırı olmayacağı ve topluma ve halka karşı kabul edilemez bir risk ve tehlike barındırmama yargısına uygun olarak onları rehabilite etmek ve

“onları serbest bırakmak” ve “mümkün olan en kısa sürede daha büyük bir toplumun üretken üyeleri olarak onları yeniden toplumla bütünleştirmektir.” Ve hiç kimse “yasanın öngördüğü süreden daha uzun bir süre hapis cezasına çarptırılmayacak ve hukuki süreçteki yasal işlemler” ile cezalandırılmayacaktır. Daha da ötesi:

Diğer bir şey de, bunu yapmanın Anayasada ortaya konanlara uygun olmasıdır. Tutuklulara bu amaçla Anayasada ortaya konan ilkelere uygun bir eğitim sağlanmalıdır... Bu eğitime komünist dünya görüşü açısı ve değerleri kadar çok farklı çeşitlilik ve görüşte başta politik, felsefi, bilimsel, edebi olmak üzere değişik alanlarda çalışmalar da dahildir. Tutuklulara eğitimin yanı sıra topluma katkı bulunabilecekleri üretken işlerle uğraşma konusunda da gerekli kolaylıklar sağlanmalıdır. [3]

Yalnızca komünizmin dünya çapında ilerlemesi ile -yani sömürü ve baskı unsurlarını içeren ve uzlaşmaz çatışmalara yol açan tüm ekonomik ve toplumsal ilişkilerin ortadan kaldırılıp kökünden sökülmesi ile; ayrıca kültürün, ahlakın ve insanların düşünme biçimlerinin devrimci dönüşümü ile ancak o zaman silahlı kuvvetler ve kamu güvenliği kurumları ile hapishanelerden tam olarak kurtulmak mümkün olacaktır. Sömürü ve baskıya dayanan kapitalizm-emperyalizm sisteminin devrilmesiyle ve bütün baskı, sömürü, aşağılama ilişkilerinin ortadan kaldırılması hedefi doğrultusunda ilerlenmesi ile, bütün bu kurumların kökten farklı olması ve halkın ezilmemesi ve sömürülmemesi sürecine hizmet etmesi mümkün olacaktır.

Eğer kitleleri terörize eden polis gerçekten sökülecekse, bu yalnızca mümkün ve gerekli olan bir devrimin bir parçası olarak yapılabilir ve bu şekilde gerçekten olumlu bir şeye yol açabilir. Ve bu devrimle birlikte, bu sistemin örgütlü baskı ve şiddet kurumlarının (polis ve silahlı kuvvetlerin yanı sıra hapishanelerden), radikal olarak farklı bir bakış açısı, amaç ve hedef ile yönlendirilen ve radikal olarak farklı bir şekilde hizmet veren yeni kurumlar yerini alacaktır.

Peki bu durum şu anda yapılabilecek tek şeyin bu devrimin “sihirli” bir şekilde gerçekleşmesini beklemek olduğu anlamına mı geliyor? HAYIR. *Bu devrim aktif, bilinçli, bilimsel olarak çalışılmalıdır.* Ve bunun büyük bir kısmı olarak; şu an kurumsallaşmış beyaz üstünlüğüne, polis terörüne ve bu sistemin çevrenin yağmalanması da dahil, dünyanın her yerinde izlediği halk kitlelerine karşı baskı, aşağılama ve katliamlara karşı mücadele edilmelidir. Bu mücadeleleri

mümkün olduğunca güçlü bir şekilde inşa etmek, bunların kapitalizm-emperyalizm sisteminde ortak bir kaynağa sahip olduklarının kabulü temelinde birleştirmek ve bu sistemi gerçek bir devrim yoluyla yıkmak için bir temel oluşturmak gerekiyor.

Bu devrim için çalışmak **-Devrim İçin İktidara Karşı Savaş ve Halkı Dönüştür-** tam da şu an acilen ihtiyaç duyulan şey budur. Bu şu anlama gelir:

Halk kitlelerin bu sistemin dehşet ve adaletsizliklerine karşı direncini ve isyanını güçlendirmekle birlikte; sistemin devrilmenin bilimsel anlayışına dayanarak halkı bu devrimin özgürleştirici bakış açısına, yöntemlerine, amaçlarına ve ahlakına kazanma mücadelesi verirken ve bu sistemin ve onun tüm sömürücü ve baskıcı kurumlarının yenilgisi ve bunların sökülüp atılması, en nihayetinde bütün bu adaletsizliklere ve öfkelere bir son verebilir;

artan sayıda insanı bu temelde devrim saflarında örgütlemek;

bu devrimin mümkün hale geleceği bir duruma doğru olan şeylerin gelişimini "hızlandırmak" için "siyasi zemini" ve kitlelerin düşüncesini daha elverişli hale getirmek için harekete geçmek ve örgütlü devrimci güçler oluşturarak bu durumu ele geçirmek;

Bunlar devrimci komünistlerin (revcomların) şu an için ve ileriye yönelik kendini adadığı ve yapmaya kararlı olduklarıdır.

Bizler burada kendimizi, komünizmi sürekli bir bilimsel bakış açısı, yöntem ve yaklaşım, program, strateji ve eylem rehberi olarak daha da geliştiren, bu devrimin ihtiyacını, olasılığını ve araçlarını ve hedeflerini canlı hale getiren, nihai amacı tüm insanlığın her tür sömürü ve baskıdan tüm dünyada komünizmin başarısı ile kurtuluşunu sağlayacak **yeni komünizme** dayandırıyoruz. [4]

Kurumsallaşmış beyaz üstünlüğünün ve polis terörünün ve tüm baskıcı ilişkilerin gerçekten sona erdiğini görmek isteyen herkesin yanlısamalardan sıyrılıp devrim için çalışması ve şu anda aktif olarak bunun içinde yer alması gerekiyor.

Referanslar:

[1] ABD emperyalistleri en sonunda Vietnam'dan çekilmeye zorlandılar, çünkü Vietnam kurtuluş savaşçılarını yenme ve Vietnam'ı ABD hakimiyetine tabi tutma hedeflerine ulaşamadılar ve sonunda bu sistemin siyasi temsilcileri arasında bir "fikir birliği" geliştirildi. Bu temelde dünya genelindeki konumlarını zayıflatmadan ve bu konumu tehdit etmeden önce Vietnam'da "kayıplarını önlemek" en iyisiydi. Savaşa karşı büyük bir muhalefet ve Siyahi halk ve bu sistem tarafından yürütülen diğer dehşetlerin baskısına karşı militan protesto ve isyanın olduğu ABD'nin içinde, ABD emperyalist silahlı kuvvetlerine dek ulaşan bir radikalleşme süreci yaşandı. Ancak ne Vietnam'dan bu çekilme ne de daha sonra 1990'ların başında Sovyetler Birliği'nin çözülmesiyle birlikte ABD (ve müttefik) "soğuk savaşta" emperyalistlerin "zaferi", bunlardan hiçbiri, çeşitli reformcuların bu ("soğuk" ve "sıcak") savaşların sona erdirilmesinin bir sonucu olabileceğini beyan ettiği "barış temettüsü" (sosyal programlar için devlet harcamaları vb.) üretmedi. Bu neden olmadı, bir kez daha bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin temel doğası, işleyişi ve gereksinimlerini düşünmemiz gerekiyor.

[2] Bob Avakian, *"İrkçi Baskı Bitebilir, Ancak Bu Sistem Altında Değil"*. Kaynak için:

<http://yenikomunizm.com/irkci-baski-bitebilir-ancak-bu-sistem-altinda-degil/>

[3] *Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa (Tasarı Önerisi)*, syf.77. Kaynak için bkz:

<http://yenikomunizm.com/kuzey-amerikada-yeni-sosyalist-cumhuriyet-icin-anayasa-tasari-onerisi/>

[4] Bob Avakian (BA) tarafından öne sürülen yeni komünizmin özü, BA'nın Toplu Çalışmalarında ve revcom.us adresinde bulunmaktadır. Buna devrimin el kitabı olan ve Bob Avakian'ın konuşma ve yazılarından oluşan *Basics* de dahildir. Bununla birlikte bakılabilecek kaynaklar olarak: *"Kuzey Amerikada Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa"* çalışması, *"Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?"* konuşması (revcom.us'ta metni ve videosu yer almaktadır). Ayrıca *"Gerçek Bir Devrim - Gerçek Bir Kazanma Şansı"* makalesine bakılabilir. Bu makalenin Türkçe çevirisi için: <http://yenikomunizm.com/gercek-bir-devrim-gercek-bir-kazanma-sansi/> Başlıktan da anlaşılacağı gibi, yeni komünizmin temel bir özeti ve Karl Marx tarafından kurulan komünizmle ilişkisi BA'nın şu çalışmasına yer almaktadır: *"BREAKTHROUGHS [ATILIMLAR]: Marx'ın Tarihsel Atılımı ve Yeni Komünizm ile Daha İleri Bir Atılım. Temel Bir Özet"*. Ayrıca revcom.us ve thebobavakianinstitute.org web sitesinde mevcut. Ve BA'nın yeni komünizm üzerine daha kapsamlı bir sunumu için bkz: *"Yeni Komünizm. Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik."*